

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 19C/37/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212203154
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7212203154.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v právnej veci žalobcu: Ľ. C., Z.. XX.X.XXXX, B. A., R. Z. XX, právne zastúpeného JUDr. Zuzanou Semanovou, advokátkou, so sídlom Garbiarska 5, Košice, proti žalovanému: Ľ. I., Z.. XX.XX.XXXX, B. A., B. X, v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu takto

rozhodol:

Žalobu o určenie, že darovacia zmluva zo dňa XX.X.XXXX V. Č. R. F. P. A., Z.. XX.XX.XXXX T. L. T. Ľ. I., Z.. X.XX.XXXX, X. A. B. L. Q. X. Z. Z.Ľ. X. J. ", Č.. XXX/X, H. V. XXX F., L. X. - K. K. X., X. M. Z. E. Č.. XXX V. A. Ú. E., V. X. X/XX - žalovanému v 1.rade je voči žalobcovi právne neúčinná, zamietá.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou súdu 3.2.2012 žiadal, aby súd určil, že darovacia zmluva uzavretá medzi P. A., J. A., Z.. XX.XX.XXXX T. Ž. V. X.J. T. Ž. V. X.J., X. A. P. L. Q.C. X. H. V. X/XX Z. Z. J. ", X. Č. XXX/ X, L. X. K. K. X., V. Z. E. Č.. XXX, A..Ú.. E. T. K. V. X. X/XX je voči žalobcovi právne neúčinná, ako aj žiadal nahradiť žalobcovi od žalovaných trovy konania.

Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice I č.k. 7T 93/2009 zo dňa 30.11.2009, právoplatným 27.2.2010 B. P.Á. A., Z.. XX.XX.XXXX B. A. D., E., Č..L. XXX zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 2.839,-Eur. Dlžník žalobcovi pohľadávku neuhradil. Žalobca sa dozvedel, že dlžník uzatvoril so žalovanými v 1. a 2.rade darovaciu zmluvu, ktorou im daroval spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti registra „E“, parcelné číslo 113/1, druh pozemku trvalé trávnaté porasty vedenej na E. Č.. XXX, A..Ú.. E., V. X. X/XX. Nakoľko dlžník uzavrel o darovaní nehnuteľnosti so svojou sestrou a jej partnerom zmluvu o darovaní nehnuteľnosti. Žalobca sa domáha odporovateľnosti tohto právneho úkonu v zmysle ust. § 42a Občianskeho zákonníka.

Okresný súd Košice II rozsudkom č.k. 19C 37/2012-111 určil, že darovacia zmluva zo dňa 16.3.2010 v časti uzavretej medzi P. A.A., Z.. XX.XX.XXXX T. L. T. Q. A., Z.. X.XX.XXXX, T. H. A. X. B. L. Q. X. Z. Z. X. J. ", Č.. XXX/X, H. V. XXX F., L. X. K. K. X., X. M. Z. E. Č.. XXX V. A. Ú. E., V. X. X/XX - Ž. V. X.J. je voči žalobcovi právne neúčinná, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 1Co/657/2014-148 potvrdil predmetný rozsudok vo vyhovujúcom rozsudku a zrušil rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vrátil veci súd prvého stupňa s odôvodnením, že z dôvodu napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akých vykonaných dôkazov súd dospel k zisteniu, že žalovaný je dlžníkovi nie osobou blízkou, nakoľko s ním nie je v príbuzenskom ani v obdobnom pomere, preto úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne posúdiť žalobcom uplatnený nárok vo vzťahu k žalovanému a za tým účelom vykonať

účastníkmi navrhnuté dôkazy tak aby bolo zrejmé, na základe akých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalovaný v 1.rade nie je vo vzťahu k dlžníkovi v pomere obdobnom príbuzenskom. Ak dospeje k záveru, že žalovaný je vo vzťahu k poškodenému v obdobnom pomere rodinnému, následne posúdi kvalitu a intenzitu skutočných vzájomných vzťahov dlžníka a žalovaného v čase uzavretia darovacej zmluvy, sledujúc to, či ich úroveň bola taká, že by ujmu, ktorú utrpel jeden z nich, druhý z nich dôvodne pociťoval ako vlastnú ujmu. V opačnom prípade posúdi, či žalovaný musel vedieť o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výpoveďou účastníkov konania, a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní predložil trestný rozkaz Okresného súdu Košice I č.k. 7T 93/2009-280 právoplatný 27.2.2010, ktorým bol obvinený P. A.Ň., Z.. XX.XX.XXXX, B. A., E. XXX R. V. I. Q. X. X. C. V. G. Q. T. B. I. R. X. L.H. C., Z.. XX.X.XXXX, B. A., O. XX Š. V. V. X.XXX,-M..

Dňa 16.3.2010 uzatvoril P. A., Z.. XX.XX.XXXX T. L. L. I. Q. H. L. I., Z.. XX.XX.XXXX, B. B. X, A. T. Q. A., Z.. X.XX.XXXX, B. E. XXX, X. A. B. L. Q. X. X/XX X. X. J. „, Č.. XXX/X H. V. XXX F.X Z. Z. Q. Z. E. Č.. XXX A..Ú.. E., I. Z. Q. A. A.D. X. B. Č..X Z. F. L. T. K. Z. L. I. V. X. X/XX I. Q. X. T. Q. A. V. X. X/XX.

Podľa výpisu z E. Č.. XXX I. A. Z. U. B. Ž. T. X. Ž. V. X.J. sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti parcely registra „, X. Č. XXX/X, L. X. K. K. X., V. A..Ú.. E. A. V. X. X/XX Z. I. L. I. V.-XXXX/XX I. XX.X.XXXX.

Z výpovede žalobcu vyplýva, že svoj žalobný nárok opiera o skutočnosť, že mu bola P. A. spôsobená škoda úmyselným podpálením motorového vozidla, za čo bol tento odsúdený trestným rozkazom. Zároveň bol odsúdený na úhradu škody žalobcovi, ktorú škodu sa od neho snažil vymôcť. Vyzýval ho telefonicky, z miesta bydliska, kedy kontaktoval otca pána A., ktorý sa mu vyhrážal. Následne podal návrh na výkon exekúcie 20.4.2010. Osobne sa s dlžníkom P. A. nevedel spojiť. Počas exekúcie otec pána A. podával za neho námietky v konaní, čím naťahoval exekučné konanie. Žalobcovi bolo exekútorom oznámené, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom tohto konania bola dlžníkom prevedená. Žalobca podal aj trestné oznámenie voči dlžníkovi za poškodzovanie veriteľa, pričom zistil, že tento sa nachádza niekde v zahraničí. Bolo mu oznámené, že po dlžníkovi bolo vyhlásené pátranie a následne podal žalobu na odporovateľnosť právneho úkonu, ktorá je predmetom tohto konania. Exekútorom mu bolo oznámené, že iný majetok dlžník A. nemá, lebo nepracuje.

Z výpovede žalovaného vyplynulo, že so žalovanou v 2.rade, ktorá je jeho družkou v roku 2008 kúpili od P. A., ktorý je bratom jeho družky dom. Súčasťou domu bolo stavebné povolenie na rodinný dom s prístupovou cestou. Pri uzatváraní tejto kúpy si neuviedli, že nebola zahrnutá v tejto kúpnej zmluve prístupová cesta. Po dokončení domu po 1,5 roku žiadali od stavebného úradu vydanie kolaudačného rozhodnutia, ako aj rozhodnutie o súhlase a povolení zmeny stavby. Zo stavebného úradu obdržali rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania s odôvodnením, že im chýbajú nejaké doklady. Pracovníčka stavebného úradu p. F. im oznámila, že nemajú vyriešené právo k prístupovej ceste k rodinnému domu, ktoré je možné riešiť dvoma spôsobmi, a to buď zriadením vecného bremena, alebo zaobstaraním vlastníckeho práva k prístupovej ceste. Toto právo sa snažili riešiť formou vecného bremena od viacerých vlastníkov prístupovej cesty, z ktorých dvaja nesúhlasili so zriadením vecného bremena, preto sa obrátili na brata družky žalovaného pána P. A., ktorý na nich previedol vlastníctvo k tejto prístupovej ceste. Táto darovacia zmluva bola uzatvorená medzi P. A. a žalovanými 16.3.2010. Žalovaný si neuviedol, že by na tejto nehnuteľnosti mohli byť nejaké ťarchy alebo nejaké problémy s touto nehnuteľnosťou. Presne o živote P. A. bližšie veci nevedel, tento zriedkavo chodil na návštevy k svojmu otcovi, ktorý má dom vedľa domu žalovaných. K otcovi pána A. a družky (pôvodne žalovanej v 2.rade) chodili dosť často, avšak bavili sa všeobecne. Nerozprával im o svojich problémoch a o tieto sa žalovaný ani nezajímali. Netušil, že by na nehnuteľnosti mohli byť nejaké ťarchy, resp. plomby od exekútora. V čase podpisu darovacej zmluvy si tieto neoveroval a samotného darcu sa na to nepýtal, nemal na to dôvod. Takisto sa nezajímali o dlhy P. A. mladšieho, a to ani u jeho otca. Darovacia zmluva bola uzatvorená z podnetu žalovaného, nie z podnetu P. A.Á.. Q. H. P. A. sa stretávali každý deň, avšak o problémoch dlžníka P. A.Š. nevedel. S darcom Jánom A. sa nemohol kontaktovať, nakoľko tento je na neznámom mieste.

Podľa výpovede pôvodne žalovanej v 2.rade po kúpe domu od svojho brata P. A. potrebovali kolaudačné rozhodnutie, nakoľko im prišlo rozhodnutie o prerušení kolaudačného rozhodnutia mali problém s prístupovou cestou ako uviedol žalovaný. Kontaktovali jej brata P. A., konkrétne mu telefonoval žalovaný. Ohľadne darovania pozemku prístupovej ceste sa stretli v marci 2010 a podpísali darovaciu zmluvu. Pôvodne žalovaná v 2.rade sa nepýtala brata na žiadne skutočnosti, či má nejaké dlhy, resp. či na darovanej nehnuteľnosti viaznu nejaké ťarchy. O jeho problémoch alebo dlhoch, prípadnom trestnom stíhaní nič nevedela a na tieto skutočnosti sa svojho otca, ktorý má dom a pozemok vedľa jej domu neinformovala. Pokiaľ svojho otca aj so žalovaným navštevovali, kam chodil aj jej brat počas sviatkov, s ktorým sa stretli, bavili sa len všeobecne o známych, o rodine a deťoch. Ona sama si neoverovala v súvislosti s darovanou nehnuteľnosťou, ktorá je predmetom sporu, či môžu byť nejaké problémy, či brat má dlhy, alebo na nehnuteľnosti viaznu ťarchy. S otcom sa nebavili o problémoch brata, nepýtala sa na to ani matky.

Z výpovede svedka D.. P. A., Z.. X.X.XXXX, vyplynulo, že o skutočnosti, že jeho syn spôsobil škodu žalobcovi a že má nejaké dlhy a problémy so zákonom sa dozvedel potom čo 14.3.2009 mu bolo podpálené auto. Následne sa spýtal syna či má nejaké problémy, keďže syn podnikal, ktorý sa mu priznal, že spôsobil škodu žalobcovi, ktorý mu podpálil autá z dôvodu, že mali záujem o rovnakú ženu. Je pravdou, že ho poveril na zastupovanie ohľadne jeho dlhov, avšak bolo to ohľadne dlhov na výživné na maloleté deti, pre ktoré dlhy mal jeho syn exekúcie. Nepamätá si, že by syna zastupoval v exekučnom konaní, ktoré viedol žalobca voči jeho synovi. Po nahliadnutí do exekučného spisu a námietkam voči trovám exekúcie zo dňa 10.5.2010 svedok uviedol, že podanie týchto námietok si nepamätá ani toto exekučné konanie. Po nahliadnutí do exekučného spisu Ex 901/10 uviedol, že podpis na námietkách proti trovám exekúcie je jeho podpisom, avšak nepamätá si podanie týchto námietok. Svedok zároveň uviedol, že pôvodne žalovaná v 2.rade je jeho dcéra, so žalovaným navštevovali rodinu svedka, odkedy sa presťahovali do svojho domu po kolaudácii sú ich susedia a sú v kontakte aj denne aj predtým chodili na návštevy. Pred odchodom syna Jána A. do zahraničia sa stretli v rodine svedka aj so synom, ktorý odišiel do zahraničia, pričom nevedel o skutočnosti, že by sa dcéra žalovaná v tomto konaní a jej partner pýtali na dlhy jeho syna. Ani si nepamätá, že by sa na rodinných stretnutiach so synom o tomto bavili. Nevedel uviesť, či mali o dlhoch syna nejakú vedomosť. Sám svedok o problémoch svojho syna nikomu nerozprával a sám sa mu snažil finančne vypomôcť. Podľa vedomostí svedka sa žalovaní so synom svedka v jeho domácnosti stretávali možno raz, dvakrát do roka, či sa stretávali mimo jeho domácnosti nevedel uviesť.

Z výpovede svedkyne K. A., matky pôvodne žalovanej v 2.rade vyplýva, že jej syn ohľadne spôsobenej škody žalobcovi nič neuviedol. O skutočnosti, že podpálil jej syn auto žalobcovi sa dozvedela až na základe telefonátu zo strany žalobcu. Následne sa na tieto skutočnosti informovala u syna, ktorý jej uviedol, nech sa o to nestará. O exekučnom konaní vedenom žalobcom voči jej synovi nevedela. Žalobca jej telefonoval, aby mu uhradila s manželom škodu za syna. Podľa jej vedomostí syn P. A. odišiel do zahraničia niekedy začiatkom mája, niekedy 3.5.2010. Podľa jej názoru mala jej dcéra, (pôvodne žalovaná v 2.rade) v tomto konaní a jej partner so synom normálne vzťahy, stretávali sa na návšteve u nich, bavili sa ohľadne detí. Nevie o tom, že by sa bavili o dlhoch jej syna. Tieto stretnutia boli náhodné. Aké mali vzťahy mimo jej domácnosti, k tomu sa nevedela vyjadriť. Podľa jej vedomostí sa mimo jej domácnosti nestretávali, nenavštevovali.

Z exekučného spisu súdneho exekútora JUDr. Mgr. Andreja Dembického, sp.zn. Ex 901/10 vyplýva, že dňa 20.4.2010 podal žalobca návrh na vykonanie exekúcie voči P. A., Z.. XX.XX.XXXX na základe trestného rozkazu zo dňa 30.11.2009, č.k. 7T 93/2009 na uspokojenie pohľadávky vo výške 2.839,-Eur s príslušenstvom. Z obsahu exekučného spisu vyplýva, že do spisu bola založená plná moc daná P. A.A., Z.. XX.XX.XXXX, B. E. XXX, A. B. Q. D.. P. A., Z.. X.X.XXXX Z. V. X. Ú. X. Š. H., Ú., X. T. G. H. T. L. T. XX.X.XXXX X. P. A. T. I. P. A. mladšieho námietky proti trovám exekúcie v exekučnej veci sp.zn. Ex 901/10 na exekútorský úrad JUDr. Mgr. Andreja Dembického.

Z uznesenia Okresného súdu Košice II č.k. 38Er 1933/2010-15 zo dňa 24.9.2010 vyplýva, že vo veci vykonania exekúcie oprávnených L.T. C. I. P.. I. Q. X. X. P. A., Z.. XX.XX.XXXX I. D.. P. A., Z.. X.X.XXXX, B. E. XXX bolo námietkam povinného proti exekúcii vyhovené.

Listom zo dňa 10.11.2011 oznámil súdny exekútor JUDr. Mgr. Andrej Dembický právnej zástupkyňi žalobcu v rámci oboznámenia o stave exekučného konania proti povinnému P. A., B. E. XXX, že povinný

sa počas exekučného konania zbavil svojho podielu nehnuteľnosti v katastrálnom území E. zapísanej Z. E. Č.. XXX, ktorý podiel previedol na tretiu osobu a vzhľadom k tejto skutočnosti dal na zváženie podniknutie právnych krokov - odporovateľnosť právneho úkonu, prípadné trestné oznámenia.

Rozhodnutím Mesta Košice č. A 210/07307-02/II/MIN z 3.2.2010 bolo prerušené stavebné konania o návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavbu rodinnému domu P. XX Z. X. X. Č. XXX/XX, A..Ú.. E. T. B. V. Z. L. I., B. B. X, A., aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia rozhodnutia zabezpečil doplnenie návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia a to doplnenie geometrického plánu podľa predpisov o Katastri nehnuteľností, originál dokladu preukazujúci vzťah k pozemkom a rozostavanej stavbe, nakoľko navrhovateľ nebol stavebníkom, súhlas autora projektovej dokumentácie schválenej v stavebnom konaní s uskutočnenými zmenami a stanovisko na povolenie a užívanie stavby malého zdroja znečisťovanie ovzdušia do prevádzky.

Z výpovede svedkyne A. F. vyplýva, že mala na starosti kolaudačné rozhodnutie ohľadne rodinného domu žalovaného v 1.rade, ktorý žalovaný podal návrh na kolaudáciu. Svedkyňa vydala rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania, nakoľko zistila, že návrh na kolaudačné rozhodnutie podala osoba odlišná od stavebníka, teda od osoby, v prospech ktorej bolo vydané stavebné povolenie, pričom pôvodným stavebníkom bol P.Z. A., B. E. XXX. Zároveň vyzvala žalovaného v 1.rade, aby predložil doklady o svojom právnom nástupníctve a listy vlastníctva nielen k stavbe rodinnému domu, ale aj k všetkým pozemkom a osvedčenie práva k prístupovej ceste k stavbe, a to buď listom vlastníctva alebo osvedčením iného práva, napr. práva nájmu alebo vecného bremena k prístupovej ceste. Tieto doklady boli následne zo strany žalovaného v 1.rade doplnené a bolo vydané kolaudačné rozhodnutie. Čo sa týka prístupovej cesty, najlepším dokladom preukazujúcim prístupovú cestu k rodinnému domu je buď vlastnícke právo alebo spoluvlastnícke právo k pozemku, cez ktorý vedie prístupová cesta, avšak právo k prístupovej ceste mohol preukázať aj právom nájmným, resp. zriadením vedeného bremena.

Z výpovede svedka X. H. vyplýva, že tento vyhotovoval projektovú dokumentáciu k rodinnému domu žalovaných v 1. a 2.rade a to ohľadne garáže a následné kolaudačné rozhodnutie ohľadne celého rodinného domu, v rámci ktorého sa riešila aj prístupová cesta k pozemku, na ktorom je rodinný dom a výjazd na pozemok. Dôvodom prerušenia kolaudačného konania podľa jeho vedomostí bola potreba zakresliť zmeny v projektovej dokumentácii a mal byť preukázaný vzťah k prístupovej komunikácii na pozemok, pričom zdokladovanie právneho vzťahu k prístupovej komunikácii je vecou investora.

Podľa ust. § 42a OZ, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

(2) Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

(3) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

(4) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a

a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom,

b) osobou blízkou (§ 116 a 117) osobe uvedenej v písmene a),

- c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,
- d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,
- e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

(5) Odporovať možno tiež právnenému úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch, na ktorého základe prevzal záväzok bez primeraného protiplnenia, a to najmenej vo výške určenej znaleckým posudkom 2b) alebo odborným odhadom, a ktorý

- a) spôsobil, že dlžník sa stal vo vzťahu k ďalším veriteľom platobne neschopným, 2c) alebo
- b) bol uskutočnený s úmyslom neodôvodnene odložiť alebo zmariť platbu veriteľovi, alebo
- c) bol uskutočnený s úmyslom prevziať dlh, ktorý dlžník nebude schopný splniť v čase jeho splatnosti.

Podľa ust. § 116 OZ, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

Z vykonaného dokazovania právoplatným trestným rozkazom predloženým žalobcom v konaní mal súd za preukázané, že žalobca mal na základe právoplatného trestného rozkazu voči svojmu dlžníkovi P. A. - bratovi pôvodne žalovanej v 2.rade vymáhať pohľadávku vo výške 2.839,-Eur. Dlžník P. A., brat pôvodne žalovanej v 2.rade v období troch rokov pred podaním žaloby žalobcu v tomto konaní, t.j. dňa 16.3.2010 uzatvoril darovaciu zmluvu, ktorej vklad bol povolený Správou katastra dňa 10.5.2010 a ktorou previedol spoluvlastnícky podiel v X/XX Z. X. J. „, Č.. XXX/X I. Z. E. Č.. XXX V. A..Ú.. E., Q. A. A. B., Z. Ž. V. X.J. V. X. X/XX T. Ž. V. X.J. Q. Q. V. X. X/XX.

Z vykonaného dokazovania výpoveďami samotného žalovaného, ako aj výpoveďami svedkov - rodičov dlžníka P. A. mal súd za preukázané, že žalovaný nie je vo vzťahu k dlžníkovi blízkou osobou v zmysle ust. §116 Občianskeho zákonníka, ako aj keď je s ním v obdobnom pomere - príbuzenský, keďže je druhom sestry dlžníka.

Ďalšou kumulatívnou podmienkou pre definíciu žalovaného ako blízkej osoby dlžníka v zmysle ust. § 116 OZ je aby jeden z nich ujmu druhého pociťoval ako ujmu vlastnú. Z výpovede samotného žalovaného vyplýva, že k otcovi dlžníka a družky žalovaného chodili často, avšak bavili sa všeobecne, dlžník P. A. F. nerozprával im o svojich problémoch, o ktoré sa žalovaný ani nezaujímal, o živote dlžníka P. A. žalovaný nevedel, nakoľko tento zriedkavo chodil na návštevy k svojmu otcovi. S darcom Jánom A. sa bližšie nemohol kontaktovať, nakoľko tento je toho času na neznámom mieste. Tiež pôvodne žalovaná v 2.rade potvrdila, že pokiaľ svojho otca so žalovaným navštevovali, chodil tam jej brat, teda dlžník Ján A. počas sviatkov a pokiaľ sa rozprávali, rozprávali sa len všeobecne, rozprávali sa o problémoch brata, pôvodne žalovanej v 2.rade, a nie o jeho dlhoch.

Taktiež svojou výpoveďou Q. D.. P. A., otec dlžníka, potvrdil, že podľa jeho vedomostí sa žalovaný a teda aj pôvodne žalovaná v 2.rade stretávali s jeho synom v jeho domácnosti, možno raz, dvakrát do roka. Nepotvrdil vedomosť, že by sa stretávali mimo tejto domácnosti, pričom nevedel uviesť, že by o dlhoch jeho syna mali nejakú vedomosť.

Svedkyňa K. A., matka pôvodne žalovanej v 2.rade, ako aj matka dlžníka P. A. mladšieho taktiež potvrdila, že stretnutia žalovaného v domácnosti svedkyne s dlžníkom P. A., ml., boli len náhodné. Podľa jej vedomostí sa mimo domácnosti svedkyne ani nestretávali a nenavštevovali.

Z výpovedí žalovaného, ako aj pôvodne žalovanej v 2.rade a svedkov, rodičov P. A., potvrdzujúcich občasnú stretnutia dlžníka a žalovaného súd uzavrel, že tieto nepotvrdzujú tak blízky vzťah medzi dlžníkom P. A.Š. a žalovaným, aby v prípade, ak by utrpel ujmu jeden z nich, druhý túto dôvodne pociťoval ako vlastnú. Takýto blízky vzťah žalobca v konaní nepreukázal, pričom súd opätovne poukazuje na okolnosť, že dôkazné bremeno v tomto smere spočíva na žalobcovi.

Taktiež žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný mal vedomosť o úmysle dlžníka P. A. ukrátiť veriteľa - žalobcu a že teda by mal vedomosť o dlhoch P. A., ml., táto skutočnosť nevyplývala ani z výpovede svedkov - rodičov pôvodne žalovanej v 2.rade, pričom žalovaný vo svojej pôvodnej výpovedi poukázal na okolnosť, že o úmysle dlžníka P. A. ukrátiť svojho veriteľa nevedel aj z toho dôvodu, že k darovaniu pozemku, ktorého neúčinnosť prevodu je predmetom konania došlo na základe podnetu žalovaného

a to z dôvodu potreby preukázať stavebnému konaniu právo prístupovej cesty k rodinnému domu žalovaného.

Súd zároveň uzavrel, že dôkazné bremeno o skutočnosti, že žalovaný musel vedieť o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa (keďže nie je blízkou osobou dlžníka) spočíva na žalobcovi a tento dôkazné bremeno neunesol a vedomosť žalovaného o úmysle dlžníka ukrátiť žalobcu ako veriteľa nepreukázal.

Podľa ust. § 80 písm.c/ O.s.p., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Výklad podmienok určovacej žaloby a naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení vyčerpávajúcim spôsobom urobil Najvyšší súd SR vo svojom uznesení z 26.11.2014, keď uviedol:

Určovací návrh (§ 80 písm. c/ O.s.p.) má predovšetkým preventívny charakter - jeho účelom je spravidla poskytnúť ochranu právam navrhovateľa skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva [určovací návrh preto vo všeobecnosti nie je opodstatnený tam, kde už právny vzťah alebo právo boli porušené a kde je namieste návrh na splnenie povinnosti (§ 80 písm. b/ O.s.p.)]. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti takéhoto návrhu, musí byť naliehavý v tom zmysle, že navrhovateľ v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov (ide najmä o prípady, v ktorých sa určením, či tu právny vzťah alebo právo je či nie je, vytvorí pevný základ pre právne vzťahy účastníkom sporu a predíde sa návrhu na plnenie). Pre navrhovateľa to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi: odporcom je popieraná existencia (neexistencia) práva, či právneho pomeru u navrhovateľa, teda je tu stav, že právo resp. právny vzťah medzi účastníkmi konania je sporný (existencia aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty medzi účastníkmi); jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia navrhovateľa, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom; jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty, resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu.

Naliehavý právny záujem navrhovateľa na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním návrhu a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. Ak navrhovateľ neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie návrhu.

Na pojednávaní dňa 31.3.2016 žalovaný uviedol, že škoda bola žalobcovi uhradená, avšak nevie uviesť kým bola uhradená, túto skutočnosť sa dozvedel od matky dlžníka P. A. F... Právna zástupkyňa žalobcu na uvedenom pojednávaní predložila súdu konečné vyúčtovanie exekučného konania, z ktorého vyplynulo, že bola vymožená pohľadávka oprávneného - v tomto konaní žalobcu vo výške 2.705,50 Eur z pôvodne vymáhaného nároku 2.855,50 Eur. Sám žalobca potvrdil, že súhlasil s tým, aby v exekučnom konaní nebola vymožená celá pohľadávka vzhľadom na dohodu s matkou škodcu P. A. F.. Exekúcia teda bola ukončená vymožením vymáhaného nároku.

Za daných okolností súd dospel k záveru, že dôvodom na zamietnutie žaloby vo vzťahu k žalovanému bola aj okolnosť, že žalobca v konaní nepreukázal naliehavý právny záujem na určení, že darovacia zmluva uzavretá medzi dlžníkom P. A. a žalovaným, ktorej predmetom bolo darovanie spoluvlastníckeho podielu na pozemku parcel. č.113, parcela registra M., V. Z. E. Č.. XXX V. A..Ú.. E. V. X. X/XX P. V. žalobcovi právne neúčinná, nakoľko účelom takejto určovacej žaloby je uspokojenie nároku žalobcu z tejto nehnuteľnosti jej predajom v exekučnom konaní.

Keďže nárok žalobcu voči dlžníkovi P. A. ml. bol z väčšej časti uhradený, súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal naliehavý právny záujem, potrebu odstrániť neistotou svojho právneho postavenia vo vzťahu k vymožitelnosti svojej pohľadávky, pričom aj v prípade, že by trval na exekúcii z dôvodu úhrady zostatku dlhu, tento je možné uspokojiť už aj predajom nehnuteľnosti vo vlastníctve pôvodne žalovanej v 2.rade voči ktorej už bolo právoplatne súdom vyslovené, že darovacia zmluva uzatvorená medzi dlžníkom a žalovanou v 2.rade ohľadne prevodu nehnuteľnosti je právne neúčinná voči žalobcovi

Súd nevykonal žalovaným navrhovaný dôkaz, výsluch svedka - dlžníka P. A., nakoľko jeho pobyt sa nepodarilo zistiť.

Zo strany žalobcu neboli ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania napriek zákonnému poučeniu podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a súd ani nemohol vykonať pôvodne navrhovaný dôkaz oboznámením telefonických hovorov, prípadne sms správ a emailových správ medzi dlžníkom P. A. a žalovaným, nakoľko podľa oznámenia poskytovateľov telekomunikačných služieb (spoločnosti T-com a Orange), títo neuchovávajú obsah prenášaných správ prostredníctvom elektronických komunikačných sietí a služieb po dobu dlhšiu ako 90 dní a zároveň v zmysle ust. § 63 Zákona č. 351/2011 Z.z. je obsah prenášaných správ predmetom telekomunikačného tajomstva, ktoré je možný sprístupniť len účastníkovi a užívateľovi služieb a ich zástupcom. Právnym nástupom Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, orgánu štátu podľa ust. § 55 ods. 6 cit.zák. (Iným orgánom štátu na účely tohto zákona je ozbrojený bezpečnostný zbor, ozbrojený zbor a štátny orgán, ktorý v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi 42) plní úlohy na úseku ochrany ústavného zriadenia, obrany štátu, vnútorného poriadku, bezpečnosti štátu a správy daní. Iný orgán štátu na účely plnenia úloh na úseku ochrany ústavného zriadenia, vnútorného poriadku, bezpečnosti štátu, obrany štátu a správy daní môže spracúvať a uchovávať údaje účastníkov získané od podniku podľa tohto zákona.); pričom žalovaný ako účastník elektronickej komunikácie podaním zo dňa 30.11.2015 nesúhlasil s oboznámením jeho mailovej a telefonickej komunikácie s dlžníkom P. A. F.. a pobyt dlžníka P. A. F.. je neznámy, teda jeho súhlas nebolo možné vyžiadať.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovaným zákonným ustanovením a nakoľko žalobca mal úspech len vo vzťahu k žalovanej v 2.rade a vo vzťahu k žalovanému bol neúspešný, pomer úspechu a neúspechu je teda rovnaký, preto súd rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).